

พิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์

ข้อบังคับทั่วไป

1. การประกันภัยรถยนต์

1.1 การประกันภัยรถยนต์

ก) การประกันภัยรถยนต์ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับทั่วไป แบบคำขอเอาประกันภัยรถยนต์ แบบกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ อัตราเบี้ยประกันภัย และแบบเอกสารแนบท้าย ดังที่กำหนดไว้ในพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 การรับประกันภัยรถยนต์ซึ่งมิได้ปฏิบัติตามข้อบังคับทั่วไป หรือแบบคำขอเอาประกันภัยรถยนต์ หรือแบบกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ หรืออัตราเบี้ยประกันภัย หรือแบบเอกสารแนบท้ายนั้นเป็นการละเมิดพิกัดอัตรา ฯ

ข) คำว่า "รถยนต์" หมายความว่า ประเภทรถยนต์ที่ระบุไว้ในข้อ 4

1.2 ระยะเวลาประกันภัย

คือวันที่กรมธรรม์ประกันภัยมีผลเริ่มต้นให้ความคุ้มครองจนถึงวันสิ้นสุดระยะเวลาให้ความคุ้มครอง โดยบริษัทจะออกกรมธรรม์ประกันภัยให้มีระยะเวลาประกันภัยเกินกว่าหนึ่งปีไม่ได้ แต่ให้ขยายเวลาเอาประกันภัยได้โดยการจัดทำเอกสารแนบท้าย และระยะเวลาที่เกินกว่าหนึ่งปีนั้นรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 90 วัน โดยคิดเบี้ยประกันภัยเฉลี่ยเป็นรายวัน

เวลาเริ่มต้นความคุ้มครอง ในการขอเอาประกันภัย

ก) กรณีที่แจ้งขอเอาประกันภัยล่วงหน้า ให้ถือว่าบริษัทรับประกันภัยและให้ความคุ้มครองตั้งแต่วันที่ 00.01 น. ของวันที่เริ่มต้นระยะเวลาประกันภัย

ข) กรณีที่แจ้งขอเอาประกันภัยในวันเดียวกันกับวันที่เริ่มต้นระยะเวลาเอาประกันภัย ให้ถือว่าเวลาที่เริ่มมีผลคุ้มครองคือเวลาที่บริษัทตอบตกลงรับประกันภัย

เวลาสิ้นสุดความคุ้มครองคือ เวลา 16.30 น.ของวันสิ้นสุดระยะเวลาประกันภัย

2. ประเภทความคุ้มครองและจำนวนเงินจำกัดความรับผิดพื้นฐาน

ความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มี 4 ประเภท แต่ละประเภทมีจำนวนเงินจำกัดความรับผิดพื้นฐาน ดังนี้

2.1 ความคุ้มครองความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของบุคคลภายนอก (Third Party Bodily Injury: TPBI)

หมายถึงความรับผิดต่อความบาดเจ็บหรือมรณะของบุคคลภายนอก และความรับผิดต่อความบาดเจ็บหรือมรณะของผู้โดยสารในรถคันเอาประกันภัย โดยมีจำนวนเงินขั้นต่ำที่บริษัทต้องรับประกันภัย

จำนวน 100,000 บาทต่อหนึ่งคน และ 10,000,000 บาทต่อหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ จำนวนเงินจำกัดความรับผิดนี้ถือเป็นส่วนเกินจากความคุ้มครองตามกรมธรรม์คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

2.2 ความคุ้มครองความรับผิดต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก (Third Party Property Damage: TPPD)

หมายถึงความรับผิดต่อความเสียหายใด ๆ อันเกิดแก่ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก โดยมีจำนวนเงินขั้นต่ำที่บริษัทต้องรับประกันภัย จำนวน 200,000 บาทต่อหนึ่งครั้ง

2.3 ความคุ้มครองความรับผิดต่อความเสียหายของตัวรถยนต์ (Own Damage: OD)

หมายถึงความคุ้มครองความเสียหายของตัวรถยนต์คันเอาประกันภัย รวมถึงอุปกรณ์และส่วนควบ โดยมีจำนวนเงินขั้นต่ำที่บริษัทต้องรับประกันภัย จำนวน 50,000 บาท (รถจักรยานยนต์ 5,000 บาท) ทั้งนี้ การรับประกันภัยตัวรถยนต์ไม่ควรรับประกันภัยในจำนวนเงินจำกัดความรับผิดต่ำกว่า 80% ของราคารถยนต์ในวันเริ่มการรับประกันภัย เว้นแต่รถยนต์ที่ไม่มีการเสียหายซ้ำ

2.4 ความคุ้มครองความรับผิดต่อความสูญหายและไฟไหม้ของตัวรถยนต์ (Fire and Theft: F&T)

หมายถึงความคุ้มครองความเสียหายต่อตัวรถยนต์คันเอาประกันภัยที่ถูกไฟไหม้ และการสูญหาย รวมถึงความเสียหายอันเนื่องมาจากการสูญหาย รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องตกแต่ง หรือสิ่งติดประจำอยู่กับตัวรถยนต์เกิดไฟไหม้หรือสูญหายไป โดยมีจำนวนเงินขั้นต่ำที่บริษัทต้องรับประกันภัยจำนวน 50,000 บาท (รถจักรยานยนต์ 5,000 บาท)

จำนวนเงินจำกัดความรับผิดสามารถเพิ่มให้สูงกว่าพื้นฐานได้ โดยเพิ่มเบี้ยประกันภัยตามอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย และอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครองตามที่ได้ระบุไว้ในพิกัดอัตราเบี้ยประกันภัยรถยนต์

3. ประเภทกรมธรรม์ประกันภัย

กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์มาตรฐานแบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

3.1 กรมธรรม์ประกันภัยประเภท 1 (Comprehensive) คือ กรมธรรม์ประกันภัยที่มีความคุ้มครองครบทั้ง 4 ความคุ้มครองตามข้อ 2.1 2.2 2.3 และ 2.4

จำนวนเงินจำกัดความรับผิดตามข้อ 2.3 และ 2.4 ต้องมีจำนวนเงินคุ้มครองเท่ากัน

3.2 กรมธรรม์ประกันภัยประเภท 2 (Third Party Liability , Fire and Theft) คือ กรมธรรม์ประกันภัยที่มีความคุ้มครองตามข้อ 2.1 2.2 และ 2.4

3.3 กรมธรรม์ประกันภัยประเภท 3 (Third Party Liability Only) คือ กรมธรรม์ประกันภัยที่มีความคุ้มครองตามข้อ 2.1 และ 2.2

4. ประเภทรถยนต์

จำแนกประเภทรถยนต์ออกเป็น 8 ประเภท ดังนี้

(1) ประเภทรถยนต์นั่ง

หมายถึง รถยนต์ที่นั่งได้ไม่เกิน 7 คน รวมทั้งคนขับ ได้แก่

ก) รถเก๋ง

ข) รถตรวจการเล็ก หรือรถแวนเล็ก

ค) รถจี๊ป ช่วงสั้น

ง) รถสามล้อเครื่อง

(2) ประเภทรถยนต์โดยสาร

หมายถึง รถยนต์ที่นั่งได้เกิน 7 คน รวมทั้งคนขับ ได้แก่

ก) รถตู้โดยสาร

ข) รถปิคอัพ หรือรถโดยสารที่นั่งสองแถว

ค) รถเมลล์โดยสาร

(3) ประเภทรถยนต์บรรทุก

หมายถึง รถยนต์ที่ใช้เพื่อการบรรทุก และขนส่งสินค้าชนิดต่างๆ ได้แก่

ก) ชนิดแก๊งท์บบรรทุก (แวน)

ข) ชนิดกระบะไม้หรือเหล็ก และมีหรือไม่มีหลังคา (ปิ๊กอัพหรือทรัค)

ค) ชนิดถังเหล็ก (แท็งก์)

(4) ประเภทรถยนต์ลากจูง

หมายถึง รถยนต์ที่ไม่มีกระบะสำหรับการบรรทุก และใช้ในการลากจูง

(5) ประเภทรถพ่วง

หมายถึง รถที่ไม่มีเครื่องยนต์ และใช้ในการบรรทุกคู่กับรถยนต์ลากจูง หรือใช้ในการบรรทุกคู่กับรถยนต์บรรทุก

(6) ประเภทรถจักรยานยนต์

หมายถึง รถสองล้อที่มีเครื่องยนต์ มีหรือไม่มีรถพ่วงก็ได้

(7) ประเภทรถยนต์นั่งรับจ้างสาธารณะ

หมายถึง รถยนต์นั่งได้ไม่เกิน 7 คน รวมทั้งคนขับซึ่งจดทะเบียนเป็นรถยนต์นั่งรับจ้างสาธารณะ
ได้แก่

ก) รถแท็กซี่

ข) รถยนต์สี่ล้อเล็กรับจ้าง

ค) รถสามล้อแท็กซี่

(8) ประเภทรถยนต์เบ็ดเตล็ด

หมายถึง รถยนต์ที่ไม่จัดอยู่ใน 7 ประเภทรถยนต์ดังกล่าวข้างต้น ได้แก่

ก) รถยนต์ป้ายแดง

ข) รถพยาบาล

ค) รถดับเพลิง

ง) รถใช้ในการเกษตร

จ) รถใช้ในการก่อสร้าง

ฉ) รถอื่นๆ

5. รหัสรถยนต์

รหัสรถยนต์ที่บริษัทต้องระบุไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ เป็นตัวเลขมีความหมาย ดังนี้

ตัวเลขที่หนึ่ง	แสดงถึง	ประเภทรถยนต์
ตัวเลขที่สองและสาม	แสดงถึง	ลักษณะการใช้รถยนต์

รหัสรถยนต์ที่ปรากฏตามตารางข้างต้นมีความหมาย ดังนี้

ตัวเลขที่หนึ่ง 1	ประเภทรถยนต์นั่ง
2	ประเภทรถยนต์โดยสาร
3	ประเภทรถยนต์บรรทุก
4	ประเภทรถยนต์ลากจูง
5	ประเภทรถพ่วง
6	ประเภทรถจักรยานยนต์
7	ประเภทรถยนต์นั่งรับจ้างสาธารณะ
8	ประเภทรถยนต์เบ็ดเตล็ด

ตัวเลขที่สองและสาม ได้แก่

10	ชนิดรถยนต์ส่วนบุคคล
20	ชนิดรถยนต์ใช้เพื่อการพาณิชย์
30	ชนิดรถยนต์ใช้รับจ้างสาธารณะ
40	ชนิดรถยนต์ใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ

สำหรับประเภทรถยนต์เบ็ดเตล็ด กำหนดไว้ดังนี้

01	รถยนต์ป้ายแดง
02	รถพยาบาล
03	รถดับเพลิง
04	รถใช้ในการเกษตร
05	รถใช้ในการก่อสร้าง
06	รถอื่นๆ

6. ลักษณะการใช้รถยนต์

แยกออกเป็น ดังนี้

(1) การใช้ส่วนบุคคล

หมายถึง รถที่ผู้เอาประกันภัยเป็นบุคคลธรรมดา และใช้รถยนต์เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ไม่ใช่รับจ้าง หรือให้เช่า และให้รวมถึง รถที่นิติบุคคลเป็นเจ้าของ แต่เป็นรถที่มีไว้เพื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งใช้โดยเฉพาะ เช่น รถประจำตำแหน่ง ในกรณีดังกล่าวให้ระบุชื่อบุคคลนั้นเป็นผู้เอาประกันภัย

- (2) การใช้เพื่อการพาณิชย์
หมายถึง รถที่ใช้รับจ้าง ให้เช่า หรือรถที่ผู้เอาประกันภัยเป็นบุคคลธรรมดา แต่โดยปกติการใช้รถจะใช้เพื่อการขนส่งผู้โดยสาร หรือบรรทุกสินค้า เพื่อประโยชน์ทางการค้า หรือธุรกิจ หรือเป็นรถที่ผู้เอาประกันภัยเป็นนิติบุคคล
- (3) การใช้รับจ้างสาธารณะ
หมายถึง รถที่ผู้เอาประกันภัยเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล และใช้รถในทางรับจ้างสาธารณะ
- (4) การใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ
หมายถึง รถที่ใช้เพื่อการพาณิชย์ สำหรับการบรรทุกและขนส่งสินค้าที่มีความเสี่ยงภัยสูง เช่น การบรรทุกเชื้อเพลิง กรด แก๊ส
- (5) รถยนต์ป้ายแดง
หมายถึง การประกันภัยของผู้ค้ารถยนต์ หรือผู้ซ่อมรถยนต์ โดยสามารถรับประกันภัยตามป้ายแดง หรือบุคคลขับขี่ระบุชื่อก็ได้
- (6) รถพยาบาล
หมายถึง รถของสถานพยาบาลที่ใช้ในการรับส่งผู้ป่วย โดยมีสัญญาณไฟฉุกเฉิน แต่ไม่รวมถึงรถอื่น ๆ ของสถานพยาบาล
- (7) รถดับเพลิง
- (8) รถใช้ในการเกษตร
หมายถึง รถที่เกษตรกรใช้ในการประกอบอาชีพการเกษตร เช่น รถไถ่นาน รถแทรกเตอร์ที่มีอุปกรณ์การหว่าน การไถ การเก็บเกี่ยว การนวด
- (9) รถใช้ในการก่อสร้าง
หมายถึง รถที่ใช้ในกิจการก่อสร้าง เช่น รถบดถนน รถเกลด รถโมบูน และรถแทรกเตอร์ที่ใช้ในการก่อสร้าง
- (10) รถอื่นๆ
หมายถึง รถที่อยู่นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

7. ขนาดรถยนต์

ขนาดรถยนต์แยกตามลักษณะการใช้รถยนต์ โดยแยกออกเป็น

- (1) ขนาดเครื่องยนต์ ใช้สำหรับรถยนต์นั่ง รถยนต์นั่งรับจ้างสาธารณะ รถจักรยานยนต์ รถพยาบาล
- (2) จำนวนที่นั่ง ใช้สำหรับรถยนต์โดยสาร
- (3) น้ำหนักบรรทุก ใช้สำหรับรถยนต์บรรทุก รถยนต์ลากจูง รถพ่วง รถดับเพลิง รถใช้ในการเกษตร รถใช้ในการก่อสร้าง ทั้งนี้ น้ำหนักบรรทุกให้หมายความถึงน้ำหนักรถ และน้ำหนักบรรทุกรวมกัน

8. การรับประกันภัยรถยนต์-การระบุข้อความในรายการการใช้รถยนต์

8.1 การรับประกันภัยรถยนต์ต้องรับประกันภัยตามประเภทรถยนต์ รหัสรถยนต์ ลักษณะการใช้รถยนต์ และขนาดรถยนต์ตามตารางต่อไปนี้

ประเภทรถยนต์	รหัสฯ	ลักษณะการใช้รถยนต์	ขนาดเครื่องยนต์/จำนวนที่นั่ง/น้ำหนักบรรทุก		
รถยนต์นั่ง	110	การใช้ส่วนบุคคล การใช้เพื่อการพาณิชย์	ไม่เกิน 2,000 ซี.ซี.	เกิน 2,000 ซี.ซี.	
	120				
รถยนต์โดยสาร	210	การใช้ส่วนบุคคล การใช้เพื่อการพาณิชย์ การใช้รับจ้างสาธารณะ	ไม่เกิน 20 ที่นั่ง	เกิน 20 ที่นั่ง แต่ไม่เกิน 40 ที่นั่ง	เกิน 40 ที่นั่ง
	220				
	230				
รถยนต์บรรทุก	320	การใช้เพื่อการพาณิชย์ การใช้เพื่อการพาณิชย์ พิเศษ	ไม่เกิน 4,000 ก.ก.	เกิน 4,000 ก.ก. แต่ไม่เกิน 12,000 ก.ก.	เกิน 12,000 ก.ก.
	340				
รถยนต์ลากจูง	420	การใช้เพื่อการพาณิชย์	ไม่เกิน 8,000 ก.ก.	เกิน 8,000 ก.ก.	
รถพ่วง	520	การใช้เพื่อการพาณิชย์ การใช้เพื่อการพาณิชย์ พิเศษ	ไม่เกิน 30,000 ก.ก.	เกิน 30,000 ก.ก.	
	540				
รถจักรยานยนต์	610	การใช้ส่วนบุคคล การใช้เพื่อการพาณิชย์ การใช้รับจ้างสาธารณะ	ไม่เกิน 110 ซี.ซี.	เกิน 110 ซี.ซี.	
	620				
	630				
รถยนต์นั่งรับจ้าง สาธารณะ	730	การใช้รับจ้างสาธารณะ	ไม่เกิน 1,000 ซี.ซี.	เกิน 1,000 ซี.ซี. แต่ไม่เกิน 2,000 ซี.ซี.	เกิน 2,000 ซี.ซี.
รถยนต์เบ็ดเตล็ด	801	รถยนต์ป้ายแดง	-	-	-
	802	รถพยาบาล	ไม่เกิน 2,000 ซี.ซี.	เกิน 2,000 ซี.ซี.	
	803	รถดับเพลิง	ไม่เกิน 12,000 ก.ก.	เกิน 12,000 ก.ก.	
	804	รถใช้ในการเกษตร	ไม่เกิน 12,000 ก.ก.	เกิน 12,000 ก.ก.	
	805	รถใช้ในการก่อสร้าง	ไม่เกิน 12,000 ก.ก.	เกิน 12,000 ก.ก.	
	806	รถอื่นๆ			

8.2 บริษัทต้องระบุลักษณะการใช้รถยนต์ไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ตามรายการการใช้รถยนต์ ดังนี้

ประเภทรถยนต์	รหัสฯ	ลักษณะการใช้รถยนต์	ข้อความที่ระบุในกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์
รถยนต์นั่ง	110 120	การใช้ส่วนบุคคล การใช้เพื่อการพาณิชย์	ใช้ส่วนบุคคล ไม่ใช้รับจ้างหรือให้เช่า ใช้เพื่อการพาณิชย์ ไม่ใช้รับจ้างสาธารณะ
รถยนต์โดยสาร	210 220 230	การใช้ส่วนบุคคล การใช้เพื่อการพาณิชย์ การใช้รับจ้างสาธารณะ	ใช้ส่วนบุคคล ไม่ใช้รับจ้างหรือให้เช่า ใช้เพื่อการพาณิชย์ ไม่ใช้รับจ้างสาธารณะ ใช้รับจ้างสาธารณะ
รถยนต์บรรทุก	320 340	การใช้เพื่อการพาณิชย์ การใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ	ใช้เพื่อการพาณิชย์ ไม่ใช้เพื่อการบรรทุกและขนส่งสินค้าที่มีความเสี่ยงภัยสูง เช่น เชื้อเพลิง กรด แก๊ส ใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ การบรรทุกและขนส่งสินค้าที่มีความเสี่ยงภัยสูง เช่น เชื้อเพลิง กรด แก๊ส
รถยนต์ลากจูง	420	การใช้เพื่อการพาณิชย์	ใช้เพื่อการพาณิชย์
รถพ่วง	520 540	การใช้เพื่อการพาณิชย์ การใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ	ใช้เพื่อการพาณิชย์ ไม่ใช้เพื่อการบรรทุกและขนส่งสินค้าที่มีความเสี่ยงภัยสูง เช่น เชื้อเพลิง กรด แก๊ส ใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ การบรรทุกและขนส่งสินค้าที่มีความเสี่ยงภัยสูง เช่น เชื้อเพลิง กรด แก๊ส
รถจักรยานยนต์	610 620 630	การใช้ส่วนบุคคล การใช้เพื่อการพาณิชย์ การใช้รับจ้างสาธารณะ	ใช้ส่วนบุคคล ไม่ใช้รับจ้างหรือให้เช่า ใช้เพื่อการพาณิชย์ ไม่ใช้รับจ้างสาธารณะ ใช้รับจ้างสาธารณะ
รถยนต์นั่งรับจ้างสาธารณะ	730	การใช้รับจ้างสาธารณะ	ใช้รับจ้างสาธารณะ
รถยนต์เบ็ดเตล็ด	801	รถยนต์ป้ายแดง	ใช้เพื่อการค้ารถยนต์ และการซ่อมรถยนต์
	802	รถพยาบาล	รถพยาบาล
	803	รถดับเพลิง	รถดับเพลิง
	804	รถใช้ในการเกษตร	รถใช้ในการเกษตร
	805	รถใช้ในการก่อสร้าง	รถใช้ในการก่อสร้าง
	806	รถอื่นๆ	รถอื่นๆ

9. อัตราเบี้ยประกันภัย

อัตราเบี้ยประกันภัยที่กำหนดไว้ในตารางอัตราเบี้ยประกันภัย เป็นอัตราเบี้ยประกันภัยของระยะเวลาการเอาประกันภัยเต็มปี ประกอบด้วยตารางอัตราเบี้ยประกันภัย 4 ตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน

ตารางที่ 2 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสี่ยงภัย

ตารางที่ 3 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง

ตารางที่ 4 อัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยเพิ่มตามเอกสารแนบท้าย

ตารางที่ 1 เบี้ยประกันภัยพื้นฐาน

เบี้ยประกันภัยพื้นฐานที่กำหนดไว้ตามตารางอัตราฯ เป็นเบี้ยประกันภัยที่กำหนดขึ้นตามจำนวนเงินจำกัดความรับผิดชอบพื้นฐานของรถทั้ง 8 ประเภทรถยนต์ โดยแยกเป็นเบี้ยประกันภัยพื้นฐานสำหรับการประกันภัยตามกรมธรรม์ประกันภัยประเภท 1 กรมธรรม์ประกันภัยประเภท 2 และกรมธรรม์ประกันภัยประเภท 3

เบี้ยประกันภัยพื้นฐานที่กำหนดไว้เป็นเบี้ยประกันภัยพื้นฐานชั้นสูงและชั้นต่ำ

มิให้บริษัทใช้เบี้ยประกันภัยพื้นฐานสูงเกินกว่าเบี้ยประกันภัยพื้นฐานชั้นสูง หรือใช้เบี้ยประกันภัยพื้นฐานต่ำกว่าเบี้ยประกันภัยพื้นฐานชั้นต่ำ ในการคำนวณเบี้ยประกันภัย

ตารางที่ 2 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความเสียหาย

หมายถึง อัตราเบี้ยประกันภัยที่เป็นตัวแปรในการคำนวณเบี้ยประกันภัย โดยคิดจากความเสียหายแต่ละชนิดเพื่อให้เบี้ยประกันภัยที่เรียกเก็บจากรถยนต์แต่ละประเภทเหมาะสมกับความเสียหายของรถยนต์ประเภทนั้นๆ ปรากฏตามตารางอัตราเบี้ยประกันภัย ทั้ง 8 ประเภท จำแนกได้ 7 ชนิด ดังนี้

(1) ลักษณะการใช้รถยนต์ แยกรายละเอียดดังนี้

- 1.1 การใช้ส่วนบุคคล สำหรับรถรหัส 110 210 610
- 1.2 การใช้เพื่อการพาณิชย์ สำหรับรถรหัส 120 220 320 420 520 620
- 1.3 การรับจ้างสาธารณะ สำหรับรถรหัส 230 630 730
- 1.4 การใช้เพื่อการพาณิชย์พิเศษ สำหรับรถรหัส 340 540
- 1.5 รถยนต์ป้ายแดง สำหรับรถรหัส 801
- 1.6 รถพยาบาล สำหรับรถรหัส 802
- 1.7 รถดับเพลิง สำหรับรถรหัส 803
- 1.8 รถใช้ในการเกษตร สำหรับรถรหัส 804
- 1.9 รถใช้ในการก่อสร้าง สำหรับรถรหัส 805
- 1.10 รถอื่นๆ สำหรับรถรหัส 806

(2) ขนาดรถยนต์ แยกออกเป็น

- 2.1 ขนาดเครื่องยนต์ สำหรับรถรหัส 110 120 610 620 630 730 802
- 2.2 จำนวนที่นั่ง สำหรับรถรหัส 210 220 230
- 2.3 น้ำหนักบรรทุก สำหรับรถรหัส 320 340 420 520 540 803 804 805

(3) อายุผู้ขับขี่ อายุผู้ขับขี่ที่กำหนดไว้ในตารางอัตราฯ กำหนดไว้เป็น 4 ช่วงอายุ ได้แก่

- 1.1 อายุตั้งแต่ 18 ปี ถึง 24 ปี
- 1.2 อายุตั้งแต่ 25 ปี ถึง 35 ปี
- 1.3 อายุตั้งแต่ 36 ปี ถึง 50 ปี
- 1.4 อายุเกิน 50 ปีขึ้นไป

ผู้เอาประกันภัยสามารถระบุชื่อผู้ขับขี่ได้ไม่เกิน 2 คน อัตราที่กำหนดในตารางอัตราฯ กำหนดให้ใช้อายุผู้ขับขี่ที่มีความเสี่ยงภัยมากกว่าเป็นเกณฑ์ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกันภัย ส่วนการนับอายุให้นับปีที่เกิด ถึงปีที่ยื่นคำขอเอาประกันภัย อายุผู้ขับขี่ใช้สำหรับรหัส 110 210 610 (เฉพาะรถส่วนบุคคลเท่านั้น)

(4) กลุ่มรถยนต์

กลุ่มรถยนต์แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม โดยอาศัยราคาอะไหล่และค่าซ่อมเป็นตัวกำหนด การแบ่งกลุ่มรถยนต์ดังกล่าว โดยจำแนกรายละเอียดตาม ยี่ห้อ รุ่น รายละเอียดระบุไว้ในตารางกลุ่มรถยนต์ กรณีรถยนต์รุ่นที่มีได้ระบุไว้ในตารางกลุ่มรถยนต์ ให้ใช้อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความเสียหายตามกลุ่มของยี่ห้อ ซึ่งจำแนกตามการผลิตภายในประเทศและรถที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ กรณีรถยนต์ยี่ห้อที่มีได้ระบุไว้ในตารางกลุ่มรถยนต์ ให้ใช้อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความเสียหายตามกลุ่มรถยนต์ที่ใกล้เคียง

กลุ่มรถยนต์ใช้สำหรับ รหัส 110 120 (เฉพาะรถยนต์นั่งเท่านั้น)

(5) อายุรถยนต์

อายุรถยนต์เป็นตัวแปรความเสี่ยงที่ใช้คำนวณเบี้ยประกันภัย โดยพิจารณาจากอายุการใช้งาน ซึ่งจะมีผลทำให้ความเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้นหรือลดลง ส่วนการนับอายุรถยนต์ให้นับปีที่จดทะเบียนรถยนต์ ถึงปีที่ยื่นคำขอเอาประกันภัย

อายุรถยนต์ใช้สำหรับรหัส ยกเว้นรหัส 801 (รถยนต์ป้ายแดง)

(6) จำนวนเงินเอาประกันภัย

คือ จำนวนเงินเอาประกันภัยของตัวรถคันที่เอาประกันภัย อัตราเบี้ยประกันภัยให้ใช้ตามตารางอัตราฯ แยกตามประเภทรถยนต์

จำนวนเงินเอาประกันภัยที่มีได้ระบุไว้ในตารางอัตราฯ ให้ใช้อัตราของจำนวนเงินเอาประกันภัยที่สูงกว่า

จำนวนเงินเอาประกันภัยให้รวมถึง อุปกรณ์ ส่วนควบ เครื่องตกแต่งรถ และอุปกรณ์เพิ่มพิเศษ เช่น อุปกรณ์ดัมพ์ เป็นต้น (ถ้ามี)

(7) อุปกรณ์เพิ่มพิเศษ

หมายถึง อุปกรณ์เพิ่มเติมสำหรับรถยนต์บางประเภท ซึ่งทำให้ความเสี่ยงภัยในการใช้รถเพิ่มขึ้น และมีผลทำให้ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้นด้วย เช่น อุปกรณ์ดัมพ์ หรือเครื่องไฮดรอลิค (Hydraulic) หรือ รถยนต์บรรทุกที่มีเครื่องทำความเย็น ฯลฯ

อุปกรณ์เพิ่มพิเศษใช้สำหรับรหัส 320 340 520 และ 540

ตารางที่ 3 อัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง

หมายถึง เบี้ยประกันภัยที่เพิ่มขึ้นสำหรับการเพิ่มจำนวนเงินความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ที่เกินกว่าจำนวนเงินจำกัดความรับผิดพื้นฐาน การกำหนดจำนวนเงินความรับผิดต่อบุคคลภายนอก ต้องเพิ่มตามขั้นที่กำหนดในตารางอัตราเบี้ยประกันภัยเพิ่มความคุ้มครอง ทั้งนี้สามารถเพิ่มจำนวนเงินความรับผิดต่อบุคคลภายนอกได้ 2 ความคุ้มครอง คือ

- ความรับผิดชอบต่อความบาดเจ็บหรือมรณะของบุคคลภายนอก และความรับผิดชอบต่อความบาดเจ็บหรือมรณะของผู้โดยสารในรถคันเอาประกันภัย (บจ.)
- ความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก (ทส.)

ตารางที่ 4 อัตราเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันภัยเพิ่มตามเอกสารแนบท้าย

หมายถึง เบี้ยประกันภัยเพิ่มตามความคุ้มครองที่ระบุไว้ในเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ประกอบด้วย

การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล

ผู้เอาประกันภัยสามารถเอาประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคลคุ้มครองผู้ขับขี่และผู้โดยสารในรถคันเอาประกันภัย ซึ่งบริษัทต้องจัดทำเอกสารแนบท้ายแสดงความคุ้มครอง โดยใช้อัตราเบี้ยประกันภัยตามตารางที่กำหนด

การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล

ผู้เอาประกันภัยสามารถเอาประกันภัยค่ารักษาพยาบาลคุ้มครองผู้ขับขี่และผู้โดยสารในรถคันเอาประกันภัย ซึ่งบริษัทต้องจัดทำเอกสารแนบท้ายแสดงความคุ้มครอง โดยใช้อัตราเบี้ยประกันภัยตามตารางที่กำหนด

การประกันตัวผู้ขับขี่

ผู้เอาประกันภัยสามารถเอาประกันภัยการประกันตัวผู้ขับขี่ในคดีอาญา ซึ่งบริษัทต้องจัดทำเอกสารแนบท้ายแสดงความคุ้มครอง โดยใช้อัตราเบี้ยประกันภัยตามตารางที่กำหนด

10. ส่วนลดและส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัย

ในการประกันภัยรถยนต์ ผู้เอาประกันภัยอาจได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัย หรือส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัยจากอัตราเบี้ยประกันภัยปกติในกรณีดังต่อไปนี้

10.1 การประกันภัยกลุ่ม หมายถึง การที่ผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป จะได้รับส่วนลดจำนวน 10% ของเบี้ยประกันภัยในรถแต่ละคัน หลังจากที่หักส่วนลดเบี้ยประกันภัยสำหรับความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบเองแล้ว การประกันภัยกลุ่มต้องปฏิบัติ ดังนี้

- ก) ต้องมีประกันภัยพร้อมกัน 3 คันขึ้นไป ถ้าประกันภัยไม่พร้อมกัน ให้ส่วนลดเฉพาะคันที่ 3 และคันต่อไป
- ข) รถยนต์เช่าซื้อจะให้ส่วนลดกลุ่มไม่ได้ นอกจากผู้เช่าซื้อเป็นบุคคลคนเดียว และได้อเอาประกันภัยรถยนต์ 3 คันขึ้นไป
- ค) รถจักรยานยนต์ให้ส่วนลดกลุ่มได้ตามจำนวนคันของรถจักรยานยนต์เท่านั้น ห้ามนับรวมจักรยานยนต์กับรถยนต์อื่นๆ เข้าเป็นกลุ่ม

10.2 อัตราเบี้ยประกันภัยประวัติดี และอัตราเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี

อัตราเบี้ยประกันภัยประวัติดี คือ อัตราส่วนลดเบี้ยประกันภัยสำหรับผู้เอาประกันภัยในการต่ออายุการเอาประกันภัย โดยในระหว่างปีที่เอาประกันภัยที่ผ่านมาไม่มีการเรียกร้องให้บริษัทชดเชยค่าสินไหมทดแทน

อัตราเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี คือ อัตราส่วนเพิ่มเบี้ยประกันภัยสำหรับผู้เอาประกันภัย ในการต่ออายุการเอาประกันภัย โดยในระหว่างปีที่เอาประกันภัยที่ผ่านมา มีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ที่เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งรถยนต์คันที่เอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณี อีกฝ่ายหนึ่งได้ อย่างน้อยตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป มีจำนวนเงินรวมกันเกิน 200 % ของเบี้ยประกันภัย

ก) การลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี

(1) ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทน้อยกว่า 3 คัน บริษัทจะลด เบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย เป็นลำดับชั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 20% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้อง ค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัยปีแรก

ขั้นที่ 2 30% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้อง ค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 2 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 3 40% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้อง ค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 3 ปีติดต่อกัน

ขั้นที่ 4 50% ของเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ สำหรับรถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้อง ค่าเสียหายต่อบริษัท ในการประกันภัย 4 ปีติดต่อกัน หรือกว่านั้น

ทั้งนี้ บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยได้ต่ออายุการประกันภัยกับ บริษัท และเฉพาะข้อตกลงคุ้มครองที่ต่ออายุเท่านั้น

คำว่า “รถยนต์คันที่ไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย” ให้หมายความรวมถึงรถยนต์คันที่มีการ เรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายนั้นเกิดจากความประมาทของบุคคลภายนอกและรู้ตัวผู้ต้องรับผิดชอบ ตามกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายที่บริษัทได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกได้

หากในระหว่างปีกรมธรรม์ประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยได้รับส่วนลดเบี้ยประกันภัยประวัติ ดีมีการเรียกร้องค่าเสียหายต่อบริษัทแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยปีต่อไป บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ ผู้เอาประกันภัย ดังนี้

(ก) ลดลงหนึ่งลำดับชั้นจากเดิม หากการเรียกร้องนั้นเกิดจากความประมาทของ รถยนต์คันเอาประกันภัย หรือผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

(ข) ลดลงสองลำดับชั้นจากเดิม แต่ไม่เกินอัตราปกติ หากมีการเรียกร้องที่รถยนต์ คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาท หรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ ตั้งแต่ 2 ครั้ง ขึ้นไป รวมกันมีจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย

(2) ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป บริษัท จะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ดังนี้

- 30% ของเบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุของรถยนต์ทุกคันที่เอาประกันภัยไว้กับ บริษัท หักด้วยจำนวนเงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัทในปีที่เอาประกันภัย ในกรณีได้เอาประกันภัยรถยนต์ 3 คัน ถึง 9 คัน

- 35% ของเบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุของรถยนต์ทุกคันที่เอาประกันภัยไว้กับ บริษัท หักด้วยจำนวนเงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัทในปีที่เอาประกันภัย ในกรณีได้เอาประกันภัยรถยนต์ 10 คัน ถึง 19 คัน

- 40% ของเบี้ยประกันภัยของปีที่ต่ออายุของรถยนต์ทุกคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท หักด้วยจำนวนเงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัทในปีที่เอาประกันภัย ในกรณีได้เอาประกันภัยรถยนต์ 20 คัน หรือกว่านั้น

ทั้งนี้ บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยได้ต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท และเฉพาะข้อตกลงคุ้มครองที่ต่ออายุเท่านั้น

คำว่า “จำนวนเงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัท” ไม่รวมถึงค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลภายนอกและรู้ตัวผู้ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้บริษัทมีสิทธิที่จะเรียกค่าเสียหายที่บริษัทได้จ่ายไปคืนจากบุคคลภายนอกได้

กรณีผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยกับผู้รับประกันภัยอื่น และมาต่ออายุการประกันภัยกับบริษัท บริษัทจะนำความในข้อ (1) และ (2) มาใช้บังคับโดยอนุโลมก็ได้

ข) การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดี

ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรถเอาประกันภัยไว้กับบริษัทคันเดียวหรือหลายคัน และมีการเรียกร้องค่าเสียหายระหว่างปีที่เอาประกันภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ ซึ่งรถยนต์คันที่เอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ อย่างน้อยตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปรวมกันมีจำนวนเงินเกิน 200% ของเบี้ยประกันภัย บริษัทจะเพิ่มเบี้ยประกันภัยเป็นชั้น ๆ ดังนี้

ชั้นที่ 1 20% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ

ชั้นที่ 2 30% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นต่อบริษัท 2 ปีติดต่อกัน

ชั้นที่ 3 40% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นต่อบริษัท 3 ปีติดต่อกัน

ชั้นที่ 4 50% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นต่อบริษัท 4 ปีติดต่อกัน หรือกว่านั้น

ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยถูกเพิ่มเบี้ยประกันภัยประวัติไม่ดีไม่ว่าลำดับชั้นใด และในปีกรมธรรม์ประกันภัยนั้น มีการเรียกร้องค่าเสียหาย ที่รถยนต์คันเอาประกันภัยเป็นฝ่ายประมาทหรือไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้ไม่ถึง 2 ครั้ง หรือถึง 2 ครั้ง แต่มีค่าเสียหายไม่เกิน 200% ของเบี้ยประกันภัยแล้ว ในการต่ออายุการประกันภัย บริษัทจะใช้เบี้ยประกันภัยในลำดับชั้นเดิม เช่นในปีที่ผ่านมา แต่หากไม่มีการเรียกร้องค่าเสียหาย หรือมีการเรียกร้องค่าเสียหาย แต่ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นนั้น มิได้เกิดจากความประมาทของรถยนต์คันเอาประกันภัย และผู้เอาประกันภัยสามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้แล้ว ในการต่ออายุการประกันภัยในปีต่อไป บริษัทจะใช้เบี้ยประกันภัยในอัตราปกติ

10.3 ความเสียหายส่วนแรก

ความเสียหายส่วนแรก หมายถึง ส่วนแรกของความรับผิดชอบ หรือความเสียหายที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง แบ่งเป็น

ก) ค่าเสียหายส่วนแรก ที่เกิดขึ้นจากความตกลงระหว่างบริษัทกับผู้เอาประกันภัย โดยอาจตกลงให้ผู้เอาประกันภัยรับผิดชอบความเสียหายส่วนแรก สำหรับความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ หรือความเสียหายส่วนแรก สำหรับความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ซึ่งในกรณีนี้บริษัทจะต้องลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย ดังนี้

- (1) ความเสียหายส่วนแรก สำหรับความคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์
 - 5,000 บาทแรก ลดเบี้ยประกันภัย 100% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก
 - ส่วนที่เกิน 5,000 บาทแรก ลดเบี้ยประกันภัย 10% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก
- (2) ความเสียหายส่วนแรก สำหรับความคุ้มครองความเสียหายต่อรถจักรยานยนต์
 - 1,000 บาทแรก ลดเบี้ยประกันภัย 100% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก
 - ส่วนที่เกิน 1,000 บาทแรก ลดเบี้ยประกันภัย 20% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก
- (3) ความเสียหายส่วนแรก สำหรับความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อทรัพย์สินบุคคลภายนอก
 - 5,000 บาทแรก ลดเบี้ยประกันภัย 10% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก
 - ส่วนเกิน 5,000 บาทแรก ลดเบี้ยประกันภัย 1% ของจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก

ข) ความเสียหายส่วนแรก เนื่องจากผู้เอาประกันภัยผิดสัญญา เช่น รถยนต์คันเอาประกันภัยไปเกิดความเสียหาย ในขณะที่มีบุคคลอื่น ซึ่งมีใช้บุคคลที่ระบุชื่อในกรมธรรม์ประกันภัยเป็นผู้ขับขี่ เป็นต้น

ค) ความเสียหายส่วนแรก สำหรับกรณีที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย เช่น ความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิดจากการชน ซึ่งผู้เอาประกันภัยไม่สามารถแจ้งให้บริษัททราบถึงคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้

10.4 ส่วนลดอื่น

ส่วนลดอื่น ให้จำกัดเฉพาะส่วนลดเบี้ยประกันภัยในกรณีดังต่อไปนี้

ก) ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยได้ทำประกันภัยโดยตรงกับบริษัท ไม่ผ่านตัวแทนประกันวินาศภัย หรือนายหน้าประกันวินาศภัย บริษัทจะต้องให้ส่วนลดเบี้ยประกันภัยแก่ผู้เอาประกันภัยตามอัตราที่นายทะเบียนกำหนด

ข) ในกรณีรถยนต์ที่ทำประกันภัย เป็นรถยนต์นั่ง หรือรถยนต์โดยสารไม่เกิน 20 ที่นั่ง ที่ใช้เป็นส่วนบุคคล ซึ่งทำประกันภัยประเภท 1 บริษัทอาจให้ส่วนลดเบี้ยประกันภัยแก่ผู้เอาประกันภัยได้ไม่เกิน 15% ของเบี้ยประกันภัยสุทธิ หากรถยนต์ที่ทำประกันภัยนั้นเป็นรถใหม่และมีอายุการใช้งานไม่เกิน 1 ปี

11. เงื่อนไขอื่น ๆ

11.1 การชำระเบี้ยประกันภัย

ห้ามรับชำระเบี้ยประกันภัยเป็นงวด ๆ

11.2 การหยุดใช้รถยนต์

ผู้เอาประกันภัยอาจแจ้งการหยุดใช้รถยนต์เพื่อขอรับเบี้ยประกันภัยคืนจากบริษัทได้โดย

มีเงื่อนไข ดังนี้

ก) ต้องแจ้งล่วงหน้าเพื่อขอหยุดการใช้รถยนต์ การคืนเบี้ยประกันภัยให้เฉลี่ยเป็นรายวัน

ข) ห้ามคืนเบี้ยประกันภัยในการหยุดการใช้รถยนต์ในกรณีดังต่อไปนี้ :-

(1) ระหว่างทำการซ่อมแซม

(2) หยุดการใช้รถยนต์น้อยกว่า 30 วัน

11.3 การเปลี่ยนรถยนต์

การเอารถยนต์คันอื่นมาเปลี่ยนแทนรถยนต์คันเอาประกันภัย หากเบี้ยประกันภัยเพิ่มขึ้นหรือลดลงต้องคิดเบี้ยประกันภัยที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงเฉลี่ยรายวัน

11.4 การบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย

ผู้เอาประกันภัยและบริษัทสามารถบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยได้ ดังต่อไปนี้

ก) บริษัทจะบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ด้วยการส่งหนังสือบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ในกรณีนี้บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยโดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรมธรรม์ประกันภัยได้ใช้บังคับมาแล้วออกตามส่วน

ข) ผู้เอาประกันภัยจะบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยนี้ได้ โดยแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษรและมีสิทธิได้รับเบี้ยประกันภัยคืนตามอัตราการคืนเบี้ยประกันภัยที่ระบุไว้

ค) กรณีที่เป็นการประกันภัยกลุ่มและมีการลดจำนวนรถยนต์ ให้คืนเบี้ยประกันภัยเฉลี่ยรายวัน

11.5 รถยนต์เช่าซื้อ

การประกันภัยรถยนต์เช่าซื้อ ให้บริษัทจัดทำกรมธรรม์ประกันภัยให้ผู้เช่าซื้อเป็นผู้เอาประกันภัย แต่ผู้เดียวเท่านั้น การยกผลประโยชน์ตามส่วนได้เสียให้ผู้ให้เช่าซื้อ ให้บริษัทใช้เอกสารแนบท้าย ร.ย 24 ห้ามให้ส่วนลดกลุ่มสำหรับรถยนต์เช่าซื้อ นอกจากผู้เช่าซื้อคนเดียวกันได้เอาประกันภัยไว้กับบริษัท 3 คันขึ้นไป

11.6 อาณาเขตที่คุ้มครอง

อัตราเบี้ยประกันภัยที่กำหนดไว้เป็นอัตราสำหรับการใช้รถยนต์ในอาณาเขตประเทศไทย การขยายเพื่อคุ้มครองการใช้รถยนต์ในประเทศพม่า กัมพูชา ลาว มาเลเซีย สิงคโปร์ เวียดนาม และ/หรือ สาธารณรัฐประชาชนจีน ให้ทำได้โดยคิดเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมละ 5% ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี (Gross Annual Premium) แต่รวมกันแล้วไม่เกิน 20% ของเบี้ยประกันภัยเต็มปี (Gross Annual Premium)

11.7 การประกันภัยไม่เต็มปี

การรับประกันภัยไม่เต็มปี ต้องคำนวณเบี้ยประกันภัยตามอัตราเบี้ยประกันภัยระยะสั้นดังต่อไปนี้

จำนวนวันประกันภัย	ร้อยละของเบี้ยประกันภัยเต็มปี	จำนวนวันประกันภัย	ร้อยละของเบี้ยประกันภัยเต็มปี	จำนวนวันประกันภัย	ร้อยละของเบี้ยประกันภัยเต็มปี
1-9	10	120-129	46	240-249	75
10-19	15	130-139	49	250-259	77

จำนวนวัน ประกันภัย	ร้อยละของเบี้ย ประกันภัย เต็มปี	จำนวนวัน ประกันภัย	ร้อยละของเบี้ย ประกันภัย เต็มปี	จำนวนวัน ประกันภัย	ร้อยละของเบี้ย ประกันภัย เต็มปี
20-29	19	140-149	52	260-269	80
30-39	21	150-159	54	270-279	82
40-49	24	160-169	57	280-289	84
50-59	27	170-179	60	290-299	86
60-69	30	180-189	62	300-309	88
70-79	32	190-199	64	310-319	91
80-89	35	200-209	67	320-329	93
90-99	38	210-219	69	330-339	95
100-109	41	220-229	71	340-349	97
110-119	43	230-239	73	350-359	99
				360-366	100

ในกรณีที่เป็นประกันภัยกลุ่มและเป็นการเพิ่มจำนวนรถยนต์นั้น ต้องใช้อัตราเบี้ยประกันภัยเฉลี่ยรายวัน

11.8 การรับประกันภัยรถยนต์ที่มีอุปกรณ์พิเศษ

บริษัทต้องระบุไว้ในหน้าตารางกรมธรรม์ประกันภัย ในช่องแบบตัวถังว่า “อุปกรณ์พิเศษพิเศษ”

12. การแก้ไขเปลี่ยนแปลง

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการของรถยนต์คันเอาประกันภัย หรือเพิ่ม หรือลดความคุ้มครอง บริษัทจะต้องจัดทำเอกสารแนบท้ายระบุข้อความตามประเภทการแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามแบบที่กำหนด

รายการแก้ไข เปลี่ยนแปลงมีทั้งสิ้น 29 แบบ ดังนี้

ร.ย. 01 การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล

ผู้เอาประกันภัยสามารถเอาประกันภัยเพิ่ม สำหรับการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล ซึ่งบริษัทต้องจัดทำเอกสารแนบท้ายการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ระบุชื่อเอกสาร “ร.ย.01 การประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล” และแนบเอกสารแนบท้ายเงื่อนไขความคุ้มครองเพิ่มเติมการประกันภัยอุบัติเหตุส่วนบุคคล

ร.ย. 02 การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล

ผู้เอาประกันภัยสามารถเอาประกันภัยเพิ่ม สำหรับการประกันภัยค่ารักษาพยาบาลคุ้มครองผู้ขับขี่และผู้โดยสารในรถคันเอาประกันภัย ซึ่งบริษัทต้องจัดทำเอกสารแนบท้ายการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ระบุชื่อเอกสาร “ร.ย. 02 การประกันภัยค่ารักษาพยาบาล”

ร.ย. 03 การประกันตัวผู้ขับขี่

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการคุ้มครองการประกันตัวผู้ขับขี่ในคดีอาญา ให้บริษัทจัดทำเอกสารแนบท้ายการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ระบุชื่อเอกสาร “ร.ย. 03 การประกันตัวผู้ขับขี่”

ร.ย. 04 การขยายอาณาเขต

ร.ย. 05 การขยายระยะเวลาประกันภัย

ร.ย. 06 การประกันภัยการค้ำรถยนต์ (ป้ายแดง)

กรณีผู้เอาประกันภัยเอาประกันภัยรถสำหรับการค้ำรถยนต์ บริษัทต้องจัดทำเอกสารแนบท้าย โดยระบุหมายเลขทะเบียนป้ายแดง ซึ่งเป็นป้ายทะเบียนที่ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิใช้ในการค้ำรถยนต์ตามกฎหมาย

ร.ย. 07 การประกันภัยการค้ำรถยนต์ (ผู้ขับที่ระบุชื่อ)

กรณีผู้เอาประกันภัยเป็นผู้ค้ำรถยนต์หรืออยู่ซ่อมรถยนต์ เอาประกันภัยสำหรับการค้ำรถยนต์ (ผู้ขับที่ระบุชื่อ) บริษัทต้องจัดทำเอกสารแนบท้ายระบุชื่อผู้ขับที่รถที่ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัย

ร.ย. 08 การเพิ่มความคุ้มครอง

ร.ย. 09 การเพิ่มจำนวนรถยนต์ที่เอาประกันภัย

ร.ย. 10 การลดจำนวนรถยนต์ที่เอาประกันภัย

ร.ย. 11 การเลิกกรมธรรม์ประกันภัย

ร.ย. 12 การเลิกความคุ้มครอง

ร.ย. 13 การลดเบี้ยประกันภัยประวัติดี

ร.ย. 14 การกำหนดความเสียหายส่วนแรก

ร.ย. 15 การหยุดใช้รถยนต์

กรณีที่ผู้เอาประกันภัยแจ้งหยุดการใช้รถยนต์เพื่อขอรับเบี้ยประกันภัยคืนตามข้อ 11.2 บริษัทต้องจัดทำเอกสารแนบท้ายระบุวันเริ่มหยุดการใช้รถคืนเอาประกันภัย

ร.ย. 16 การเริ่มใช้รถยนต์หลังวันแจ้งหยุดการใช้

กรณีที่ผู้เอาประกันภัยเริ่มใช้รถยนต์หลังวันแจ้งหยุดการใช้รถยนต์ บริษัทต้องจัดทำเอกสารแนบท้ายระบุวันที่เริ่มคุ้มครองใหม่ และคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยในระหว่างที่หยุดใช้รถยนต์ตามข้อ 11.2

ร.ย. 17 การแก้รายการรถยนต์

ร.ย. 18 การแก้ไขอัตราเบี้ยประกันภัย

ร.ย. 19 การเปลี่ยนระยะเวลาประกันภัย

ร.ย. 20 การเปลี่ยนจำนวนเงินจำกัดความรับผิด

ร.ย. 21 การเปลี่ยนจำนวนเงินความเสียหายส่วนแรก

ร.ย. 22 การเปลี่ยนแปลงการใช้รถยนต์

ร.ย. 23 การเปลี่ยนแปลงผู้เอาประกันภัย ชื่อ ที่อยู่ อาชีพ

ร.ย. 24 การจ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้รับประกันภัย

ผู้เอาประกันภัยอาจตกลงให้บริษัทชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความสูญหาย หรือความเสียหายที่ไม่อาจซ่อมได้สำหรับรถคืนเอาประกันภัย ซึ่งได้มีการคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยนี้ ให้แก่ผู้รับประกันภัยได้ โดยบริษัทต้องจัดทำเอกสารแนบท้ายระบุชื่อผู้รับประกันภัย

ร.ย. 25 การเปลี่ยนรถยนต์

ร.ย. 26 การประกันภัยประเภทระบุชื่อผู้ขับขี่

ร.ย. 27 การประกันภัยประเภทไม่ระบุชื่อผู้ขับขี่

ร.ย. 28 การเปลี่ยน/เพิ่มผู้ขับขี่

ร.ย. 29 การขยายความคุ้มครองความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัย

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดต่าง ๆ ของกรมธรรม์ประกันภัย หากเบี้ยประกันภัยเพิ่มขึ้นหรือลดลง ต้องคิดเบี้ยประกันภัยที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงเฉลี่ยรายวัน ยกเว้นแต่การบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโดยผู้เอาประกันภัย ให้คืนเบี้ยประกันภัยตามอัตราที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์